

چگونه ادبیات حکمت را مطالعه کنیم؟

مکس روگلند

«ترس از خداوند، آغاز حکمت است» (امثال ۹: ۱۰؛ همچنین بنگرید به ایوب ۲۸: ۲۸؛ مزامیر ۱۱۱: ۱۰؛ امثال ۱: ۷). هرچند در طول تاریخ، معلمان غیرمسیحی بصیرت‌مند بسیاری وجود داشته‌اند، اما همه‌ی حکمت واقعی در نهایت «از بالا» می‌آید - یعنی از خدای تثلیث (افسیسیان ۱: ۱۷؛ کولسیان ۲: ۳؛ یعقوب ۳: ۱۵، ۱۷). حکمت تنها در کسانی که خدای یگانه واقعی را احترام می‌گذارند و پرستش می‌کنند، می‌تواند به کامل‌ترین شکل خود برسد.

با این حال، باید نکته‌ی دیگری نیز افزود، زیرا همه‌ی ایمان‌داران مسیحی در زندگی‌شان حکمت را نشان نمی‌دهند. در واقع، ایمان‌داران مسیحی اغلب احمقانه و غیرمسئولانه رفتار می‌کنند و باعث شرمساری خود و نام خدا می‌شوند (برای مثال، حزقیال ۳۶: ۲۰؛ رومیان ۲: ۲۴؛ ۱ قرنتیان ۶: ۵؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۳۴). کلام خدا می‌گوید که حکمت به کسانی که آن را درخواست کنند، داده خواهد شد (یعقوب ۱: ۵). به‌طور خاص، روح‌القدس کتاب‌های متنوع حکمت مانند امثال، ایوب و جامعه را دقیقاً برای همین هدف الهام بخشیده است. یک مسیحی چگونه باید ادبیات حکمت را به‌طور سودمند مطالعه؟

۱. اذعان به اینکه چقدر آسان است در چشمان خود حکیم شویم.

نخست، باید ادبیات حکمت را با اذعان به اینکه چقدر آسان است برای گناهکاران تا «در چشمان خود حکیم شوند» مطالعه کرد. کتاب امثال اغلب از این مشکل جدی سخن می‌گوید (امثال ۳: ۷؛ ۱۲: ۱۵؛ ۲۶: ۵؛ ۲۸: ۱۱؛ همچنین اشعیا ۵: ۲۱). در واقع، شخصی که «در چشمان خود حکیم است» وضعیتی بدتر از یک «احمق» کتاب مقدسی دارد (امثال ۲۶: ۱۲). نشانه‌های این بیماری روحانی شامل خودداری از گوش دادن به نصیحت مشاوران خداپرست (امثال ۲۶: ۱۶) - به‌ویژه والدین خود (امثال ۱: ۸؛ ۴: ۱؛ ۲۳: ۲۲؛ ۳۰: ۱۷) - و اصرار بر پیروزی در هر بحث و مناظره‌ای است (جامعه ۷: ۱۵-۱۶). باید مراقب باشیم که وقتی ایمان‌داران بالغ از نظر روحانی دیدگاه ما را به چالش می‌کشند، به‌طور غریزی و بدون تأمل بر موضع خود پافشاری و اصرار نکنیم. بلکه مسیحیان باید همیشه روحیه‌ای پذیرا و تعلیم‌پذیر از خود نشان دهند.

۲. به دنبال الگوهای کلی بگردید.

دوم، باید ادبیات حکمت را برای یادگیری الگوهای کلی درباره‌ی اینکه جهان معمولاً چگونه عمل می‌کند، مطالعه کرد و بر اساس آن عمل نمود. به‌طور کلی، کسانی که در «ترس از خداوند» گام برمی‌دارند و تلاش می‌کنند دستورات خدا را اجرا کنند، در جاتی از شکوفایی و موفقیت را تجربه می‌کنند «پس مثل درختی نشانده نزد نه‌های آب خواهد بود» (مزامیر ۱: ۳). اصطلاح «حکمت متعارف» گاهی به عنوان یک اصطلاح سرزنش‌آمیز تلقی می‌شود، اما در واقع، خود کتاب مقدس گنجینه‌ای غنی از چنین حکمت‌هایی را جمع‌آوری کرده تا به نسل‌های پی‌درپی قوم خدا منتقل کند. خوانندگان بهتر است به چنین حکمت متعارفی

توجه کنند تا اینکه آن را نادیده بگیرند و فرض کنند که استثنای قوانین کلی نحوه‌ی عملکرد امور خواهند بود. برای مثال، مسیحی‌ای که فکر می‌کند می‌تواند از نظر روحانی شکوفا شود در حالی که از گردهمایی‌های جمعی کلیسا اجتناب می‌کند، نه تنها اصرار کلام خدا را نادیده می‌گیرد، بلکه حکمت بی‌شمار ایمان‌داران در طول اعصار را نیز که برکتی غیرقابل‌ارزیابی را تجربه کرده‌اند که تنها زمانی یافت می‌شود که کلیسا در نام مسیح گرد هم می‌آید (متی ۱۸: ۲۰).

۳. استثنائات «قوانین» را مشاهده کنید.

سوم، باید ادبیات حکمت را خواند تا «استثنائات برجسته قوانین» را مشاهده کرد، که نیاز به تشخیص و اتکای مداوم بر خداوند را آشکار می‌سازد. تجربه‌ی ایوب، و تعالیم مکرر کتاب جامعه‌گواهی می‌دهد که زمان‌هایی وجود دارد که الگوهای عمومی زندگی اعمال نمی‌شوند. بدین ترتیب، گاهی اوقات، عادل‌شمرده‌شدگان رنج می‌برند به جای اینکه شکوفا شوند، و نادانان به جای سختی، موفقیت را تجربه می‌کنند. برای ذکر یک مثال از عهدجدید، در برخی شرایط وخیم کتاب‌مقدس توصیه می‌کند که ایمان‌داران از ازدواج خودداری کنند (اول قرنتیان ۷: ۲۵-۲۶)، حتی با وجود اینکه به‌طور کلی انتظار می‌رود که بیشتر ایمان‌داران «بار مناسبی» ببندند تا با او خانواده تشکیل داده و بر زمین تسلط یابند (پیدایش ۱: ۲۶-۳۰؛ پیدایش ۲: ۱۸-۲۵). با درک اینکه استثنائاتی بر الگوهای عمومی وجود دارد، یک ایمان‌دار باید با هر موقعیتی بر اساس شرایط خاص خود، در دعا، روبرو شود و از خداوند حکمت و تشخیص را طلب کند تا بداند چگونه بهترین عمل را برای جلال او انجام دهد.

۴. پیاموزید چگونه تشخیص و وابستگی به خداوند را تمرین کنید.

چهارم، باید ادبیات حکمت را برای آموختن نحوه‌ی تشخیص اینکه کدام گزینه‌ها در موقعیتی خاص «بهتر» یا «بهترین» هستند، مطالعه کرد، نه لزوماً اینکه تنها مسیر عمل «درست» یا «نادرست» چیست. کلام خدا در واقع قوانین مطلق بسیاری در مورد آنچه درست یا نادرست است، یا آنچه فرمان داده شده یا ممنوع است، ارائه می‌دهد. با این حال، بسیاری از تصمیمات در زندگی بیش از صرفاً در نظر گرفتن آنچه درست یا نادرست است، پیچیدگی دارند. برای مثال، ایمان‌داری که الزام کتاب‌مقدسی ازدواج «در خداوند» را می‌پذیرد (۱ قرنتیان ۷: ۳۹؛ مقایسه کنید با ۲ قرنتیان ۶: ۱۴)، همچنان گزینه‌های بالقوه زیادی برای همسر دارد. یک مسیحی برای محدود کردن انتخاب‌های احتمالی و یافتن آنچه که بهتر برای او مناسب است، به حکمت و تشخیص نیاز خواهد داشت. بسیاری از تصمیمات دیگر در زندگی (تحصیل، شغل، محل سکونت، و غیره) به انتخاب‌های ساده بین گزینه‌های درست یا نادرست خلاصه نمی‌شوند، بلکه بین انواع گزینه‌های «خوب، بهتر، یا بهترین». خوشبختانه، در کلام خدا، خداوند ثروت عظیمی از تعلیم حکمت را برای ایمان‌داران فراهم کرده است و برکت روح را به کسانی که با فروتنی درخواست کنند، وعده داده است (لوقا ۱۱: ۱۳).

این مقاله بخشی از مجموعه «علم تفسیر کتاب مقدس» است.

این مقاله در وبسایت لیگونیر منتشر شده است.

دکتر مکس اف. روگلند، کشیش ارشد کلیسای مشایخی ژر هیل و استاد عهدعتیق در مدرسه‌ی الهیات اِژسکین در کلمبیا، کارولینای جنوبی است.